

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 10.07.1962, sp. zn. 3 To 267/62, ECLI:CZ:KSBR:1962:3.TO.267.1962.1

Číslo: 49/1962

Právní věta: Záruka na nápravu obžalovaného nabídnutá společenskou organizací nesmí být prostředkem k tomu, aby pachatel závažného trestného činu unikl zaslouženému trestu. Zejména u trestných činů motivovaných nepřátelstvím k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky musí soud zvlášť pečlivě vážit, zda nabídka společenské organizace skýtá záruku, že pachatel se i bez výkonu trestu napraví.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 10.07.1962

Spisová značka: 3 To 267/62

Číslo rozhodnutí: 49

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Organizace společenské, Ukládání trestu, Záruka společenské organizace

Předpisy: 141/1961 Sb. § 254

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 49/1962 sb. rozh.

Záruka na nápravu obžalovaného nabídnutá společenskou organizací nesmí být prostředkem k tomu, aby pachatel závažného trestného činu unikl zaslouženému trestu. Zejména u trestných činů motivovaných nepřátelstvím k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky musí soud zvlášť pečlivě vážit, zda nabídka společenské organizace skýtá záruku, že pachatel se i bez výkonu trestu napraví.

(Rozhodnutí krajského soudu v Brně z 10. července 1962 – 3 To 267/62)

Obžalovaný, býv. kulak, byl rozsudkem okresního soudu v Prostějově odsouzen pro trestné činy pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. a), útoku na státní orgán podle § 154 odst. 2 a útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 2 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na deset měsíců.

Krajský soud v Brně odvolání obžalovaného podle § 256 tr. ř. zamítl.

Z odůvodnění:

Výrok o vině je založen na zjištění, že obžalovaný při soupisu dobytka křičel na pracovníky národního výboru různé pobuřující výroky namířené proti socialismu a národnímu výboru a příští dne znovu hrubě urazil pracovníka národního výboru tím, že ho pomlouval. Obžalovaný je kulak s nepřátelským poměrem k socialistickému zřízení.

Nepodmíněnost trestu odůvodnil soud prvního stupně tím, že jinak nelze obžalovanému zabránit v páchání další trestné činnosti a vychovat ho k tomu, aby vedl řádný život.

Proti rozsudku podal obžalovaný odvolání, v němž žádá o uložení mírnějšího a podmíněného trestu s odůvodněním, že za kulaka je považován neprávem, že nyní vstoupil do JZD a že družstvo nabídlo krajskému soudu záruku za jeho nápravu.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek a řízení, které mu předcházelo podle § 254 tr. ř. a shledal, že odvolání není důvodné.

Po skutkové stránce byla věc náležitě objasněna a zjištěné jednání obžalovaného bylo po stránce právní správně posouzeno. V tomto směru ani odvolatel okresnímu soudu nic nevytýká.

Pro posouzení další otázky, zda uložený trest je spravedlivý, je především třeba přezkoumat tvrzení odvolatele, že je neprávem považován za kulaka. Závěr okresního soudu, proti němuž tím odvolatel míří, má však spolehlivý podklad ve shromáždění důkazním materiálu, zejména ve skutkových zjištěních, zprávách o pověsti a ve výpovědi svědka. Soud prvního stupně tyto důkazy správně zhodnotil a učinil z nich o třídním zařazení obžalovaného závěr, který odvolací soud pokládá za správný.

Za tohoto stavu není podmíněné odsouzení, jehož se odvolatel domáhá, už vzhledem k osobě obžalovaného na místě (§ 58 odst. 1 písm. a) tr. zák.).

Zbývá posoudit, zda záruka za nápravu obžalovaného, kterou JZD po vydání napadeného rozsudku okresního soudu nabídlo, když před tím (rovněž po rozsudku) obžalovaný a jeho manželka byli přijati za členy družstva, může být soudem přijata a zda v důsledku toho může být obžalovanému uložen podmíněný trest.

Na tuto otázku je třeba odpovědět záporně, poněvadž v opačném případě by záruka byla obžalovanému prostředkem k tomu, aby unikl zaslouženému trestu. Takový účel však zákon zárukami za nápravu pachatelů nesleduje.

Přijetí záruky by bylo v rozporu s ustanovením § 4 tr. ř., podle něhož může být záruka přijata jen u činu menší nebezpečnosti pro společnost, když pachatel činu lituje a projevil účinnou snahu po nápravě. Tyto předpoklady nejsou u obžalovaného naplněny, neboť spáchal tři závažné trestné činy. Svoji trestnou činnost popíral nebo alespoň zeslaboval a nezaujal ani před odvolacím soudem správný postoj.

Také z hlediska třídního nebyla věc správně pochopena, když JZD nabídlo s poukazem na nedostatek pracovních sil záruku za kulaka, u něhož už se zřetelem na jeho třídní příslušnost a záporný postoj k našemu státnímu zřízení, nelze důvodně očekávat, že výchovnou silou kolektivu bude dosaženo jeho nápravy

Soud proto záruku nepřijal a bezdůvodné odvolání zamítl.